

тж върхъ Католическж-тж църквж не е останжло
безплодно.

Сила-та на Инквизиціж-тж полегка ся подкю-
па; слово-то Божіе впаднж и въ ржцѣ-тѣ на мно-
го Католици; школы-тѣ въ Католическы-тѣ страны,
кои-то стояхж подъ Протестанскы князове значител-
но ся поправихж; свѣщенство-то станж по мѣг-
ко и беззамѣтно проникнж и заря-та на новж-тж
видѣлиж въ непріобрѣтенно-то поле на Католи-
ческж-тж църквж.

6. НѢМСКЫИ ПРОТЕСТАНИЗМЪ.

За споръ-тѣ на Лютераны-тѣ съ Реформаты-
тѣ за Вечерж-тж Господнж и за Вездѣсжщность-
тж на прѣображенно-то чловѣчество на Іисуса
Христа, ный говорихме вече: но и между самы-тѣ
Лютеранскы учители още прѣзъ живота на Ме-
ланхтона ся породихж раздѣленія за ученія-та на
свободнж-тж воліж, за първородный грѣхъ, за до-
бры-тѣ дѣла и пр. по кож-то причинж той и при
смърть-тж си ся радваше че ще ся освободи отъ
богословскы прѣнія.

Чрѣзъ продължителны борбы принудихж ся
въ 1577 год. да съставятъ единъ тѣй наричанъ
Рядъ на Съединеніе-то, въ кой-то да ся опрѣ-
дѣли по-точно вѣрваніе-то на Лютеранскж-тж
църквж, кой-то рядъ и до днесъ има силж-тж си
въ тѣзи църквж.

Но всички-тѣ прѣпиранія не можихж да ся
отстраняватъ съ това, понеже както за значеніе-